

KÜRESELLEŞMENİN GELİR EŞİTSİZLİĞİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: G7 ÜLKELERİ PANEL VERİ ANALİZİ

EFFECT OF GLOBALIZATION ON INCOME INEQUALITY: PANEL DATA ANALYSIS OF G7 COUNTRIES

DOI: 10.25204/iktisad.612170

Halil TUNALI*
Harun ÇETİNKAYA**

Öz

Bu çalışmanın amacı küreselleşmedeki artışın gelir dağılımı üzerindeki etkisini G7 ülkeleri kapsamında incelemektir. Bu amaçla çalışmada 2003-2013 yılları arasındaki küreselleşme ve serbestleşme verileri ile gelir eşitsizliği ilişkisi panel veri analizi yöntemiyle analiz edilmiştir. Çalışmanın sonuçları küreselleşme değişkeninin %95 güven düzeyinde negatif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı olduğunu ortaya koymaktadır. Buna göre küreselleşmede meydana gelecek bir birimlik artış gelir eşitsizliğini 0.59 oranında azaltacaktır. Bu sonuç küreselleşmedeki artışın gelir eşitsizliğini azaltacağı şeklindeki hipotezi desteklemektedir. Çalışmada kontrol değişkeni olarak belirlenen sermaye açıklığı değişkeni ile gelir eşitsizliği arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişkiye ulaşılmıştır. Ayrıca çalışmada yer alan diğer kontrol değişkeni olan gayri safi yurtiçi hâsıla değişkeni de %90 güven düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Küreselleşme, Gelir Eşitsizliği, Finansal Serbestleşme, Yoksulluk.

Abstract

The aim of this study is to examine the effect of increase in globalization on income distribution within the context of G7 countries. For this purpose, the relationship from 2003 and 2013 globalization and liberalization data and income inequality were analysed by panel data analysis. The results of the study revealed that globalization variable was negative sign and statistically significant at 95% confidence level. Accordingly, one-unit increase in globalization will reduce income inequality by 0.59. This result supports the hypothesis that the increase in globalization will reduce income inequality. In the study, a statistically significant relationship was reached 95% confidence level between the income inequality and capital deficit variable which was determined as control variable. In addition, the other control variable in the study, the gross domestic product variable, was found to be statistically significant at 90% confidence level.

Keywords: Globalization, Income Inequality, Financial Liberalization, Poverty.

* Prof. Dr., İstanbul Üniversitesi, İktisat Fakültesi, İktisat Bölümü, e-mail: htunali@istanbul.edu.tr
ORCID: 0000-0002-7900-536X

** Doktora Öğrencisi, İstanbul Üniversitesi, İktisat Fakültesi, İktisat Bölümü, e-mail: harunctnkaya@gmail.com
ORCID: 0000-0001-8708-1840

1. GİRİŞ

Tarihinin ilk dönemlerinden itibaren insanlar güvenlik, barınma, yemek vb. ihtiyaçlar için çevrelerini araştırma ve keşif içinde olmuş ve yer yer topluluklar oluşturmuşlardır. Oluşan bu topluluklar üretim, ticaret vb. sebeplerle birbirleriyle iletişim halinde olmuşlardır ve bu durum küreselleşmenin temelini oluşturmuştur. Günümüzde kullanılan küreselleşme kavramı ile ilgili birçok tanım mevcuttur. Bu tanımlardan biri; teknolojik gelişmeler aracılığıyla azalan ulaşım harcamaları veya ülkelerin korumacı sanayi politikalarını değiştirmesine yönelik ortaya çıkan durum şeklindedir (Crafts, 2004: 47). Fakat bu kavram günümüzdeki anlamıyla ilk kez 1968 yılında Garrett Hardin tarafından kullanılmış ve daha sonra işler hale gelmiştir. Campbell küreselleşmeyi artan ticari etkileşimle beraber iktisadi bütünleşme şeklinde tanımlarken, IMF ise hızlı gelişen bilişim teknolojisi ve çokuluslu şirketlerin de etkisiyle global alanda ülkelerin birbirlerine daha bağımlı hale gelme süreci şeklinde tanımlamaktadır. Birçok yazar tarafından yapılan farklı küreselleşme tanımlarında ortak nokta olarak birbirine bağımlı olma hali ön plana çıkabilmektedir (İncekara & Savrul, 2015: 105).

Küreselleşme olgusu iktisadi, siyasi ve kültürel bakımdan gelir grupları arasında farklılıkların oluşmasına neden olmaktadır şeklindeki hipotez varlığını sürdürürken gelir eşitsizliği günümüzde bir fenomen olarak kabul edilmektedir (Galbraith ve Halbach, 2016:2). Ayrıca küreselleşme kavramı tanımı ve sonuçları bakımından sosyal bilimler alanında en çok tartışılan konular arasında yer almaktadır. Küreselleşme ile beraber mal ve hizmetlere tanınan serbestlik artmıştır. Sermaye istediği ülkeye teknolojinin de gelişmesiyle tek tuşla girip çıkabilir duruma gelmiştir. Bunun yanında özelleştirmeler ile devlet ekonomiden çekilmiştir. Küreselleşme karşıtı görüşe göre artan küreselleşme ile beraber devlet sağlık ve eğitime daha az bütçe ayırmaya başlamış, bu durum sosyal devlet anlayışını azaltmıştır. Bu görüşe göre küreselleşme ile toplam ticaret hacmi ve toplam refah seviyesinde de artış görülmesine rağmen, çok sayıda insan yoksulluk sınırının altında yaşamaktadır (Bilen, 2016: 21).

1980'den itibaren hızla gelişen teknolojiyle beraber küreselleşme kavramı da önem kazanmış ve küreselleşmenin gelir dağılımında oynadığı rol konusundaki tartışmalar artmıştır. Bu noktada küreselleşmenin gelir dağılımı üzerindeki etkisinin özellikle yükselen piyasa ekonomileri açısından irdelenmesi önemli hale gelmektedir. Bu sebeple çalışma, G7 ülkeleri şeklindeki özel bir örneklem grubuna ilişkin etkiyi araştırmaktadır. Çalışmada kriz dönemlerindeki etkinin de tespiti amacıyla 2003-2013 yıllarına ait veriler kullanılmıştır. Verilerin 2003-2013 yıllarına ait olmasının bir diğer sebebi ise örneklem kapsamındaki tüm ülkelerin aynı yıla ait verilerine ulaşabilmektir. Bu amaçla artan küreselleşmenin G7 ülkelerindeki gelir dağılımına etkisi panel veri analizi yöntemiyle analiz edilmiştir. Çalışmanın giriş kısmından sonra ikinci bölümde teorik çerçeve, üçüncü bölümde literatür incelemesi, dördüncü bölümde metodoloji, beşinci bölümde ampirik bulgular verildikten sonra son bölümde sonuç yer almaktadır.

2. TEORİK ÇERÇEVE

Küreselleşme, ülkedeki kaynakların dünyadaki diğer ülkelere hareketliliğini arttıran ve ülke ekonomilerinin karşılıklı bağımlılıklarını arttıran kapsamlı bir ekonomik entegrasyon sürecini ifade etmektedir (OECD, 2002). Küreselleşme artışının bir tarafta global ekonomik büyümeyi ve sosyal gelişmeyi süspense ettiği düşünülürken, öte yandan gelir dağılımı ve çevrenin bozulmasını hızlandırdığı ile ilgili tartışmalar meydana gelmektedir. Ekonomi ve toplum üzerinde meydana geldiği düşünülen bu hususlar bir takım değerlendirmelere tabi tutulmuştur. Yapılan değerlendirmelerin bir kısmı küreselleşmenin ekonomik büyümeye pozitif katkı sağladığı, yoksulluk, gelir dağılımındaki eşitsizlik ve çevre kirliliği sorunlarına olumlu etki ettiği teorisine dayanmaktadır (Rodrik, 1998; Milanoviç, 2005; Lucas, 2000; Acemoğlu ve Ventura, 2002; Bhagwati, 2004; Asteriou vd., 2014). Fakat bu görüşlerin aksine diğer bir kısım değerlendirmeye göre küreselleşme süreci

ekonomik güvensizliğe sebep olarak gelir eşitsizliğini arttırmıştır (Stiglitz, 2012; Cornia ve Kiiski, 2001; Bergh ve Nilsson, 2010; Dreher ve Noel, 2008).

Küreselleşme siyasal, teknolojik, iletişimsel ve kültürel boyutları olan geniş bir kavram olsa da en önemli yönü ekonomik boyutudur. Ekonomik açıdan küreselleşme, ulusal ekonomilerin tek bir pazarda bütünleşmesini ifade eder. Başta sermaye olmak üzere, malların, hizmetlerin akışkanlığının artması ile ülkeler arası ticari ilişkiler artmış ve ülkeler birbirlerine daha bağımlı hale gelmiştir. Bu noktada tarihsel açıdan bakıldığında 1929 yılında Amerika Birleşik Devletleri'nde başlayan ve tüm dünyayı saran ekonomik buhran 1944 yılına kadar sürmüştür. İkinci dünya savaşının kazananları dünya ekonomisini sabit kur rejimi ve sermaye kontrolü temeline göre şekillendirmişlerdir. 1929 yılında yaşanan ekonomik durgunluk Keynes'in devletin ekonomiye müdahil olmasına yönelik ekonomik politikaları sayesinde aşılmıştır. Dönemin liberal politikalarının aksine Keynes, devletin ekonomiye müdahil olması gerektiğini belirtmiştir. Krizin sebebi olarak toplam talebin yetersizliğini görmüş ve devletin toplam talebi arttıracak ekonomik politikalar uygulaması gerektiğini öngörerek kriz bu sayede aşılmıştır (Keynes, 1936). Bu durum 1970 yılına kadar devam ederken, devletler piyasa ekonomisinin neden olduğu sosyal adaletsizlikleri azaltmak için artan oranda sosyal harcamalar yapmışlardır.

1970'li yıllarda hükümetler yüksek enflasyon, durgunluk ve yüksek işsizliğin aynı anda yaşandığı bir durumla karşılaşmışlardır. Krizin ardından bu krizden keynesyen yöntemlerle çıkılamayacağı ve devletlerin yeniden ekonomiden çekilmeleri gerektiği şeklindeki görüşler ön plana çıkmıştır. Ekonomideki tıkanmanın sebebi olarak devletin ekonomiye müdahalesi görüldüğünden devletlerin sermaye hareketleri üzerindeki kontrolleri kaldırılmaya çalışılmıştır. Gelişmiş ülkeler Dünya Bankası gibi kuruluşlar sayesinde az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkeleri bu etkileşim sürecine katmışlardır (Özer, 2012: 23). 70'li yıllardan itibaren küreselleşme hız kazanmış az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin küresel sisteme entegre olması süreci, sermaye hareketliliklerini ortaya çıkarmıştır. Bu bakımdan az gelişmiş ülkeler yatırımlar için yeteri kadar tasarruf miktarına sahip olmadıklarından dolayı ülkedeki kalkınmanın ve gelir eşitsizliğini azaltmanın yolu olarak küreselleşme yoluyla sermaye hareketleri ihtiyaç haline gelmiştir. Bu ülkeler yabancı sermayeyi ülkelere çekerek ülkelerindeki yatırımları ve ödemeler bilançosundaki açığı finanse etmelidirler.

Küreselleşmede bilhassa ticari açıklığın gelir eşitsizliğine etkisinin teorik temeli Heckscher-Ohlin (HO) modelinin faktör fiyatlarının eşitleneceği teoremine dayanır. Ülkelerin ihtiyaç duyduğu az olan kaynaklar ithal edilirken ucuz ve çok olan kaynaklar ise ihraç edilir. Bu teoriye göre ticari açıklık yani küreselleşme arttıkça gelişmekte olan ülkelerdeki düşük vasıflı ve vasıflı elemanlar arasındaki gelir eşitsizliği azalırken gelişmiş ülkelerde ise gelir dağılımı olumsuz etkilenecektir (Baek ve Shi, 2016: 4). Heckscher-Ohlin modeli günümüzde de Grossman ve Hansberg (2008) tarafından teorik olarak desteklenmiştir. Fakat bugüne kadar HO teoremini destekleyici bir çalışma bulunamamıştır. Düşük ücretler ve sonucunda oluşan talep kıtlığı kapasite fazlalığını ortaya çıkarmıştır. Böylece işçilerin kendilerinin ürettikleri ürünleri bile almaya güçleri yetmemiştir. Nitekim birçok gelişmiş ülke de düşük büyüme rakamları, kronik işsizlik ve düşük ücretlerle karşı karşıya kalmıştır (Kratou ve Goaid, 2016).

Gelir eşitsizliği konusunda ortaya koyulmuş ilk hipotezlerden biri Kuznets (1955)'e aittir. Kuznets hipotezine göre ekonomik kalkınmanın ilk aşamalarında düşük gelir düzeylerinde gelir eşitsizliği daha adildir. Gelir artışı ile beraber gelir dağılımı da bozulmaya başlar. Kişi başına gelir sanayileşmiş ülkelerin düzeyine yaklaştıkça gelir dağılımı azalma eğilimi gösterir. Kuznets'in gelişmiş 3 ülke üzerinde yaptığı çalışma, gelir eşitsizliğinin ekonomik büyüme karşısında ters U şeklinde bir görünüm izlediğini ifade etmektedir. Kuznets'in bu hipotezini desteklemeyecek çalışmalar da yapılmıştır. Nitekim Çin ve Hindistan özelinde bir çalışmada yoksulluğun kalkınma ile düştüğünü, ancak kişi başına düşen GSYH yükselirken, gelir dağılımının da bozulmaya doğru hareket ettiği belirlenmiştir (Quah, 2002).

Çalışma söz konusu teorik arka plandan hareket etmektedir. Çalışmanın ampirik bulguları küreselleşmenin gelir eşitsizliğini olumlu etkilediği şeklindeki hipotezi destekler niteliktedir. (Kuznets, 1955; Grossman ve Hansberg, 2008; Baek ve Shi, 2016). Ayrıca Lucas'ın (2000) sermaye hareketliliği ile ülkelerde yatırımlar artacak ve iş imkânları doğacak bunun sonucunda reel gelir artacak ve gelir eşitsizliği azalacaktır görüşü destekleyici mahiyettedir. Ek olarak Milanović'in (2005), küreselleşme yüksek gelir grubundaki gelişmiş ülkelerdeki eşitsizliği azaltacaktır teorisi seçilen örnekleme gerekçe oluşturmaktadır. G7 ülkelerinin sosyoekonomik bakımından diğer ülkelerle kıyaslandığında daha iyi seviyede olmaları, kişi başına düşen gelir miktarının yüksek olması gibi nedenler bu örneklemin seçilmesinin gerekçesini oluşturmaktadır.

3. LİTERATÜR İNCELEMESİ

Literatürdeki küreselleşmenin gelir eşitsizliği üzerindeki etkilerini araştıran çalışmalar incelendiğinde iki görüşün yer aldığı görülmektedir. Bunlardan ilki küreselleşmenin gelir eşitsizliğini azalttığını savunurken diğer görüş sahiplerinin ise küreselleşmenin gelir eşitsizliğini arttırdığını savundukları görülmektedir. Küreselleşmenin gelir dağılımına etkisinin olumlu olduğunu savunan görüşe göre küreselleşme sayesinde son 20–30 yılda geçmiş yıllara göre gelir dağılımı daha eşit bir durumdadır. Buna göre devletin özelleştirmeler ile ekonomiden elini çekmesi, sermayenin serbest hareket edebilmesi ile sermayenin gelişmiş ülkelerde azalan marjinal gelirden dolayı gelişen ülkelere yönelmesi, ülkeler arası ticaret hadlerinin artması ve entegrasyonun gelişmesi uzun vadede gelir dağılımını düzeltici etkiye sahiptir. Acemoğlu ve Ventura (2002), yaptıkları çalışmada gelir dağılımını belirlemede ticaret haddi ve uzmanlaşmanın önemli olduğunu göstermişlerdir. Ülkeler arasındaki ticaret haddi ve uzmanlaşmaya bağlı olarak ülkedeki sermaye sahiplerine gelişmemiş ülkelere göre daha az getiri sağlayacağı için uzun dönemde dünya gelir dağılımının uluslararası ticaretteki serbestlik sayesinde daha dengeli olacağını ortaya koymuşlardır.

Lucas'a göre sermaye hareketlerinin serbestliği ülkeler arasındaki eşitsizliği azaltacaktır. Çünkü sermaye sahipleri, gelişmiş ülkelere göre gelişmemiş ülkelere daha fazla getiri elde edebileceklerdir. Gelişmemiş ülkelere gelecek sermaye ile ülkelerde yatırımlar artacak ve iş imkânları doğacak ve zamanla teknolojik gelişmelere de uyum sağlayacaklardır. Tüm bu gelişmeler sonucunda ülkeler de reel gelir artacak ve gelir eşitsizliği azalacaktır (Lucas, 2000: 159-168).

Rodrik (1998), gelişmekte olan 23 ülkeye yönelik yapmış olduğu çalışmada 1973-1996 yılları arasında sermaye hareketleri serbestliği ile kişi başına düşen gayri safi milli hâsıla arasında bir ilişki bulamamıştır. Araştırma sonuçları sermaye hareketleri serbestliğinin teorik olarak sunulanın aksine uzun vadede yatırım ve iş sahası olarak kalmadığını ortaya koymaktadır. Rodrik, söz konusu sermayenin kriz dönemlerinde bir anda ülkelere dışarıya çıktığını ve bu durumun da krizlerdeki derinliği arttırdığını tespit ederken bu duruma örnek olarak Asya krizlerini göstermiştir.

Baines (1999), küreselleşme ve serbest ticaretin gelişmemiş ülkeler için fırsat olduğunu düşünmektedir. Ona göre sermaye ucuz işçiliğin olduğu yere yani gelişmemiş ülkelere gidecektir. Böylelikle gelişmemiş ülkelerle gelişmiş ülkeler arasındaki fark ve gelir eşitsizliği azalacaktır. Ali, 2000 yılında bazı Arap ülkeleri üzerinde yaptığı çalışmada küreselleşmenin gelir eşitsizliğini azalttığı kanısına varmıştır. 1980-2000 yılları arasında doğrudan yatırımların Bahreyn, Tunus, Suriye, Birleşik Arap Emirlikleri, Yemen ve Fas ülkelerindeki gelir dağılım farkını azalttığı bulgusunu elde etmiştir.

Merican vd. (2007), yaptıkları çalışmada doğrudan yabancı yatırımlar ve gelir eşitsizliği ilkesi arasındaki ilişkiyi ASEAN 5 ülkeleri üzerinde (Malezya, Tayland, Endonezya, Singapur ve Filipinler) incelemişlerdir. Çalışmanın sonucunda 1970–1999 yılları arasında doğrudan yabancı yatırımların Malezya ve Endonezya'da gelir eşitsizliğini azalttığını, Tayland'da arttırdığını, Filipinler'de ise iki değişken arasında bir ilişki olmadığı kanısına varılmıştır.

Milanoviç 2005 yılında yaptığı çalışmada doğrudan yatırımların ve uluslararası ticaretin etkilerini iki dönemde incelemiştir. Çalışma kapsamında 1988 yılında 95 ülkenin ve 1988-1993 yılları arasında 113 ülkenin hane halkı gelirlerini baz alarak doğrudan yatırımların ve uluslararası ticaretin etkilerini ölçmeye çalışmıştır. Milanoviç'e göre küreselleşme yüksek gelir grubundaki gelişmiş ülkelerdeki eşitsizliği azaltırken, düşük gelire sahip ülkelerdeki eşitsizliği artırmaktadır. Doğrudan yatırımların ise gelir dağılımı üzerinde etkisi olmadığını belirtmiştir.

Cornia ve Kiiski (2001), çalışmalarında 1960 ile 1990 yılları arasında 73 ülkenin ülke içi gelir eşitsizliğini incelemiştir. Araştırma kapsamındaki 73 ülke dünya nüfusunun %80'ini oluştururken gayri safi yurtiçi hasılanın da %90'ını üretmektedir. Araştırmanın sonuçları örnekleme yer alan ülkelerden 48 tanesinde gelir eşitsizliğinin arttığı, 9 ülkede azaldığı ve 16 ülkede ise gelir eşitsizliğinin sabit kaldığını göstermiştir. Gelir eşitsizliği artan 48 ülkeden 16'sı gelişmiş ülke statüsündedir.

Heshmati (2004), yaptığı çalışmada 1995-2001 dönemini incelemiş ve bu çalışmada 62 ülkede küreselleşmenin gelir eşitsizliği üzerindeki etkisini araştırmıştır. Kearney bileşik küreselleşme endeksi¹ ve temel bileşik analize dayanan küreselleşme endeksi ile ölçüm yapmıştır. İncelenen ülkeler arasında küreselleşmenin gelir eşitsizliğine etkisini %7 ile %11 arasında açıklayabildiğini ortaya koymuştur.

Literatür incelendiğinde küreselleşmenin gelir eşitsizliğini olumsuz etkilediğine yönelik çalışmaların da varlığı görülmektedir. Dreher ve Noel (2008), 1970-2000 yılları arasında OECD ülkeleri için yaptığı analizde KOF endeksi ile gelir ve ücret eşitsizliği verilerini kullanarak analiz yapmıştır. Nihai olarak küreselleşmenin gelir eşitsizliğini artırdığı sonucuna ulaşmıştır. Çalışmanın sonuçları küreselleşmenin ekonomik boyutunun gelişmiş ülkelerde sınai ücret eşitsizliğini arttırdığını desteklemiştir. Çalışmada küreselleşmenin politik ve sosyal boyutları, ücret eşitsizliğinin artmasının ardındaki sebepler gibi görülmüştür. Buna karşılık, küreselleşmenin daha az gelişmiş ülkelerde eşitsizlik üzerindeki etkisinin oldukça küçük olduğu kanısına varılmıştır.

Bergh ve Nilsson (2010), çalışmalarında 1970-2005 döneminde KOF küreselleşme endeksi ile Fraser Enstitüsünün ekonomik özgürlük endeksi ve 79 ülkenin net gelir eşitsizliği arasındaki ilişkiyi incelemiştir. GMM tahmincisi kullanarak yapılan çalışmada yazarlar ekonomik özgürlüğe yönelik reformların zengin ülkelerde gelir eşitsizliğini artırma eğiliminde olduğu ve sosyal küreselleşmenin orta ve düşük gelirli ülkeler için daha önemli olduğu sonucuna varmışlardır. Ayrıca deneysel bulgular parasal ve yasal reformların ve politik küreselleşmenin eşitsizliği arttırmadığını göstermiştir.

Balan vd. (2015), G7 ülkeleri için yaptıkları çalışmada 1970-2010 yılları arasında incelemiştir. Küreselleşmenin KOF endeksi ve gelir eşitsizliği arasındaki ilişkisini inceledikleri çalışmada Kónya (2006)'nın geliştirmiş olduğu Granger nedensellik analizini kullanmışlardır. Yapılan analizler küreselleşmenin incelenen ülkeler arasında ekonomik, sosyal, politik ve genel boyutlar açısından gelir eşitsizliği üzerindeki etkisini analiz etmektedir. Sonuç olarak, Kanada ve Fransa'da ekonomik küreselleşmeden gelir eşitsizliğine tek yönlü bir nedensellik olduğunu, sadece İngiltere'de ekonomik küreselleşmeden gelir eşitsizliğine iki yönlü nedensellik olduğu, Fransa ve İngiltere'de sosyal küreselleşmeden gelir eşitsizliğine tek yönlü nedensellik olduğu, ayrıca Fransa'da siyasi küreselleşmeden gelir eşitsizliğine tek yönlü nedensellik olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Toplam küreselleşmeyle gelir eşitsizliği arasındaki nedensellik analiz edilirken, genel küreselleşmenin Kanada ve İngiltere'de ve Fransa'da negatif olarak gelir eşitsizliğine neden olduğu, Almanya, İtalya, Japonya ve ABD için ise ampirik bir kanıt bulunmadığı görülmüştür.

Karabıyık ve Dilber (2016), doğrudan yabancı yatırımlar ile gelir eşitsizliği ilişkisini incelemiştir. 1970 ve 2008 yılları arasındaki dönemlerde gelişmiş ve gelişmekte olan 50 ülkeyi

¹İlk küreselleşme endekslerinden biri olan A.T. Kearney/Dış Politika Küreselleşme Endeksi, küreselleşme olgusunu çok yönlü bakış açısıyla almaktadır. Endeks, dört bileşenden oluşmaktadır. Bileşenler ekonomik entegrasyon, kişisel iletişim, teknoloji ve politik katılımlardır. Bileşenler zaman içinde farklı gelişmeleri göstermektedir.

kapsayan ampirik bir çalışmada gini katsayısı olarak doğrudan yabancı sermaye yatırımı ve gayri safi yurt içi hasıla kullanılmıştır. Araştırma bulgularına göre doğrudan yabancı yatırımlar eşitsizliğe pozitif bir katkı sunarken, gayri safi yurt içi hasılda meydana gelen artış eşitsizliği olumsuz etkilemiştir.

Öztürk ve Oktar (2017), yaptıkları çalışmada GINI katsayısı ile İnsani Gelişmişlik Endeksi (HDI) arasındaki ilişkiyi araştırmışlardır. Çalışma 1990-2015 yılları arasındaki dönemde kalkınma ve gelir eşitsizliği ilişkisini incelemeyi hedeflemektedir. Çalışmada kişi başına gelir yerine Birleşmiş Milletlerin (BM) kalkınma ölçütü olan İnsani Gelişmişlik Endeksi (HDI) kullanılmıştır. Çalışma sonuçları Türkiye’de kalkınma arttıkça gelir eşitsizliğinin düştüğünü fakat kalkınmanın sonraki aşamalarında yeniden artma trendi gösterdiğini ortaya koymuştur.

Eren ve Çütçü (2018), Türkiye örneğinde 1970-2016 dönemini kapsayan yıllık verilerle küreselleşme ve ekonomik büyüme ilişkisini araştırmışlardır. Araştırmada KOF küreselleşme endeksleri ve ekonomik büyüme göstergesi olarak kişi başına düşen gelir verileri kullanılarak yapısal kırılmalı zaman serisi yöntemleri ile analiz yapılmıştır. Araştırmanın sonuçları Türkiye’de ekonomik küreselleşmenin ekonomik büyümeye katkısının olmadığı fakat sosyal ve politik küreselleşme ile ekonomik büyüme arasında ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Erkul ve Erkul (2019), çalışmalarında Türkiye ve Şili’nin yıllar itibarıyla neoliberal politikaların gelir dağılımı ve yoksulluk istatistiklerine etkilerini incelemişlerdir. Çalışmanın amacı Türkiye ve Şili’nin uyguladığı neoliberal ekonomi politikalarının gelir dağılımı (GINI katsayısı) ve yoksulluk istatistiklerine (yoksulluk oranları ve İnsani Gelişmişlik Endeksi/HDI) etkilerini incelemektir. Çalışmanın sonuçlarında gelir eşitsizliği ve yoksullukla mücadele konusunda Şili’nin Türkiye’ye kıyasla daha etkin politika uyguladığına ulaşılmıştır.

Acun (2019) tarafından OECD ülkelerinde gelir dağılımını etkileyen faktörleri belirlemek için bir çalışma yapılmıştır. Analiz için 1987-2014 yılı verileri kullanılmıştır. 1987-2014 yılları arasında bazı OECD ülkelerinde gelir dağılımına etki eden faktörler panel verilerle analiz edilmiştir. Analiz sonucunda artan ekonomik ve finansal küreselleşmenin gelir dağılımını bozucu yönde etki ettiği sonucuna ulaşılmıştır. OECD ülkelerinde artan eğitimli nüfusunda gelir dağılımına negatif yönlü etkisi olduğu görülmüştür.

Literatürde küreselleşmenin gelir eşitsizliğini etkileme yönü bakımından bir ortaklaşmanın olmadığı görülmektedir. Buna rağmen son yıllarda ekonomik verilerin gösterdiği üzere küreselleşmenin gelir dağılımını olumlu etkilediğine dair çalışmaların yoğunluğu göze çarpmaktadır. Küreselleşmenin gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin çoğunda artan eşitsizliğini azalttığına dair yeterli ampirik kanıt bulunmaktadır (Rodrik, 1998; Milanović, 2005; Lucas, 2000; Acemoğlu ve Ventura, 2002; Bhagwati, 2004; Asteriou vd., 2014).

Literatürdeki çalışmalar incelendiğinde küreselleşme ve serbestleşme verileriyle birlikte gelir eşitsizliğinin incelendiği çalışmaların diğer çalışmalara nazaran nispeten az olduğu görülmektedir. Bu çalışma hem küreselleşme endeksi hem serbestleşme verileri hem de GSYH kişi başına düşen verilerin bir arada küreselleşmeye etkisini ölçmesi bakımından diğerlerinden ayrılmaktadır. Ayrıca G7 ülkeleri örneklem alanı ve panel veri analizi yöntemi bakımından çalışmanın ortaya koyduğu sonuçlar önemli ve özgündür. Çalışma, sonuçları bakımından küreselleşmenin gelir eşitsizliğine olumlu etki ettiği şeklindeki literatürü destekler niteliktedir.

4. METODOLOJİ

4.1. Örneklem ve Veri Seti

Araştırmanın örneklemini G7 olarak tanımlanan Almanya, Fransa, İtalya, Birleşik Krallık, Amerika Birleşik Devletleri, Kanada ve Japonya ele alınmıştır. Ancak Japonya’ya ait verilerin eksik olması sebebiyle analizden çıkarılmıştır. G7 ülkelerinin sosyoekonomik olarak gelişmiş ülkeler statüsünde

yer almaları araştırma hipotezini sınamak için uygun örneklem alanı olarak görülmüştür. Araştırma modelinin bağımlı değişkeni olarak belirlenen GINI (disposable income) değişkeni Solt (2016) tarafından geliştirilen SWIID veri tabanından alınmıştır. Bağımsız değişkenler olarak ise GDP, SGA ve KOF değişkenleri kullanılmıştır. Araştırma verileri 2003-2013 yılları arasındaki dönemi kapsamaktadır. Modelde SGA ve GDP kontrol değişken olarak eklenmiştir. GDP verileri Dünya Bankası veri kaynaklarından, KOF verileri İsviçre Ekonomi Enstitüsü tarafından küreselleşme endeksi olarak yayınlanan verilerden alınmış olup son olarak SGA verileri ise IMF veri bankasından elde edilmiştir. Araştırmada yer alan tüm değişkenlere ait bilgiler Tablo 1’de gösterilmektedir.

Tablo 1: Model Değişkenleri ve Tanımları

		Bağımlı Değişken	
Y	GINI	Gelir Eşitsizliği	Gelir Eşitsizliği GINI Katsayısı
		Bağımsız Değişkenler	
X1	KOF	Küreselleşme	İsviçre Ekonomi Enstitüsü Küreselleşme Endeksi
		Kontrol Değişkenleri	
X2	SGA	Sermaye Açıklığı	Sermaye Açıklığı IMF Endeksi
X3	GDP	Gayri Safi Yurtiçi Hâsıla	Kişi Başına Düşen GSYH (Logaritmik)

4.2. Araştırma Modeli ve Analiz

Araştırmada, küreselleşmenin G7 ülkeleri üzerindeki gelir eşitsizliğine etkisi panel veri regresyon tekniği ile analiz edilmiştir. Panel verileri, belirli bir zaman dilimi boyunca kesitlerdeki örnek gözlemleri toplayan bir tekniktir. Panel verisinde gözlemler N x T boyutu ile endekslenir. N, bankaların (panellerin) sayısıdır ve T, yıllık, aylık veya günlük gibi bir zaman dizisinin boyutudur. Yatay kesit ve zaman serisi analizlerinde N x T boyutlu analizler yapılamaz. Panel veri ise çoklu doğrusal bağlantı sorununu en aza indirerek bu analizleri tek başına yapabilir ve bu sebeple tercih edilmiştir (Baltagi, 2005: 6).

$$Y_{it} = \beta_0 + \beta_1 X1_{it} + \beta_2 X2_{it} + \beta_3 X3_{it} + U_{it}$$

Tablo 1’de gösterilen değişkenlerin yer aldığı araştırmamızın ekonometrik modeli yukarıdaki şekildedir. Burada ‘i’ ifadesi yatay kesitleri, ‘t’ ise zaman boyutunu ifade eden alt indisleri temsil etmektedir. Modelde yer alan β_1 ’den β_3 ’e kadar olan katsayılar bağımsız değişkenlere ait eğim katsayılarını ifade etmektedir. β_0 sabit kesişim katsayısını ve U_{it} ise hata terimini göstermektedir.

5. AMPİRİK BULGULAR

Çalışma panel veri regresyon analizi yardımıyla yapılmış ve gelişmiş yedi ülkedeki artan küreselleşmenin gelir eşitsizliğine olan etkisi tespit edilmeye çalışılmıştır. Aşağıdaki tabloda değişkenlere ilişkin ortalama, standart sapma, minimum ve maksimum değerleri yer almaktadır.

Tablo 2: Özet İstatistikler

Değişken	Tanımlayıcı İstatistikler			
	Ortalama	Standart Sapma	Minimum	Maksimum
GINI	33.684	6.151	26.1	48.2
SGA	0.8748	0.059	0.79	1
KOF	84.138	3.250	78.74	89.06
GDP	28.757	0.751	27.517	30.451

Yukarıdaki tablodaki sonuçlar incelendiğinde gelişmiş yedi ülkedeki gelir eşitsizliği ortalamasının 33.68 olduğunu göstermektedir. Sermaye açıklığı değişkenine ait ortalama %87 seviyesindeyken Kof küreselleşme endeksi örneklem kapsamındaki ülkelerde 84.13 ortalamasına sahiptir.

Araştırmada yapılan ön analizlerden sonra öncelikle panel veri için birim etki ve zaman etki sınaması yapılmıştır. Örneklemde yer alan ülkelerin zaman etkisinin testi için F testi, Breusch-Pagan LM testi, En Çok Olabilirlik (LR) testi ve Score testi yapılarak zaman etkisinin olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Birim etki için aynı testler yapıp birim etkinin olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Sonuçlar Tablo 3’de gösterilmiştir.

Tablo 3: Zaman ve Birim Etkinin Testi

	F Testi	Breusch-Pagan LM Testi	Olabilirlik Oranı (LR) Testi	Score Testi
Zaman Etki Sınaması (Prob.)	0.99	1.00	1.00	1.00
Birim Etki Sınaması (Prob.)	0.00	0.00	0.00	0.00

Tablo 3’den görüldüğü gibi zaman etkisi için yapılan test sonuçlarından hareketle zaman etkilerinin standart hatalarının sifıra eşit olduğu şeklinde kurulan H_0 hipotezi kabul edilip zaman etkilerin etkin olmadığı görülmüştür. Birim etki için yapılan testler sonucunda birim etkilerin sifıra eşit olduğunu iddia eden H_0 hipotezini reddedilerek birim etkilerin etkin olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Analizin devamında birim etkinin varlığı altında en uygun tahminci seçimi için Hausman testi yapılarak sonuçlar Tablo 4’de gösterilmiştir.

Tablo 4: Hausman Testi Sonuçları

Değişkenler	Katsayı Değerleri	
	Sabit Etkiler Modeli	Tesadüfi Etkiler Modeli
SGA	9.4802	11.0093
KOF	-0.2330	-0.5964
GDP	1.9958	4.1304
Ki-Kare:	3.93	
Prob. Değeri:	0.2689	
Seçilen Model:	<i>Tesadüfi Etkiler Modeli</i>	

Hausman testi sonucunda prob. değeri 0.05 değerinden büyük olduğundan H_0 hipotezi kabul edilerek tesadüfi etkiler modelinin anlamlı olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuçtan hareketle örneklemdeki ülkelerin bağımsız değişkenlerinin bağımlı değişkene etkisi tesadüfi etkiler testi sonuçları ile açıklanacaktır. Bu sonuçlar aşağıda Tablo 5’te gösterilmiştir.

Analizin devamında otokorelasyon, heteroskedasite ve birimler arası korelasyon ilişkilerinin varlığı için çeşitli testler yapılmıştır. Otokorelasyon testinin hipotezi modelde otokorelasyon yoktur şeklindedir. Durbin-Watson ve Baltaqi-Wu LBI test ortalamaları 2 değerinden küçük olduğundan H_0 hipotezi reddedilmiş ve modelde otokorelasyonun olduğu görülmüştür. Modelde değişen varyansların durumu heteroskedasite ile test edilmiştir. Heteroskedasite varlığı için yapılan Levene, Brown ve Forsythe testi sonuçlarına göre H_0 hipotezi reddedilememiş ve heteroskedasitenin olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Modelde birimler arası korelasyonun varlığı Pesaran CD Testi, Frees Testi ve Friedman Testi aracılığı ile sınanmıştır. Pesaran ve Friedman testinin prob. değerleri 0.05 değerinden büyük

olduğundan H_0 hipotezi kabul edilmekte ve birimler arası korelasyonun olmadığı anlaşılmaktadır. Birimler arası korelasyon için yapılan son test olan Frees testi sonuçlarına göre %95 güven düzeyinde test istatistik değeri kritik değerden küçük olduğundan H_0 hipotezi reddedilememekte ve birimler arası korelasyonun olmadığı anlaşılmaktadır. Sonuçlar çalışmada birimler arası korelasyon sorununun olmadığını ortaya koymuştur.

Çalışmada G7 olarak bilinen ülke grubundaki artan küreselleşmenin gelir eşitsizliğine olan etkisi analiz edilmiştir. Analizde gerekli düzeltmelere uygun tahminci seçimi yapılarak regresyon analizi yapılmıştır. Modelde otokorelasyon varlığından dolayı Driscoll-Kraay standart hatalar tahmincisi ile düzeltme yapılmıştır (Yerdelen Tatoğlu, 2013: 266). Nihai analizle yapılan test sonuçları Tablo 5’de gösterilmiştir.

Tablo 5: Küreselleşmenin Gelir Eşitsizliğine Etkisi

GINI	Katsayılar	Drisc/Kraay Std. Hata	P > t	VIF
KOF	-0.5964**	0.2087	0.017	1.15
SGA	11.0093**	4.8505	0.047	1.48
GDP	4.1304*	1.9188	0.057	1.59
Sabit	-44.5425	53.1928	0.422	
				Mean (1.41)
Otokorelasyon:				
Durbin-Watson Testi	1.1433			
Baltagi-Wu LBI Testi	1.3557			
Heteroskedasite:				
W0	0.0582			
W50	0.1602			
W10	0.0764			
Birimler Arası Korelasyon:				
Pesaran CD Testi	0.3460			
Friedman Testi	0.3212			
Frees Testi	0.310	(0.310<0.3103**)		
R²	0.8260			
Prob.	0.0000**			
Gözlem Sayısı	66			

Not: Sabit etkiler modeli yardımıyla panel veri analizi yapılmıştır. Anlamlılık düzeyleri ****%1, ** %5, * %10 şeklindedir.

$$\text{GINI} = -44,54 - 0,59.(KOF) + 11,00.(SGA) + 4,13.(IGDP)$$

$$\text{Prob. Değeri} = 0.0000$$

Tablo 5’teki bulgular incelendiğinde, modelde yer alan sabit hariç tüm değişkenlerin anlamlı olduğu görülmektedir. Sonuçlar incelendiğinde modelde yer alan küreselleşme (KOF) bağımsız değişkeni %95 güven düzeyinde ve istatistiksel olarak anlamlı çıkmıştır. Modelde kontrol değişkeni olarak yer alan sermaye açıklığı (SGA) değişkeni %95 güven düzeyinde anlamlı bulunmuştur. Bir diğer kontrol değişkeni olan gayri safi yurtiçi hâsıla (GDP) değişkeni ise %90 güven düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı çıkmıştır.

R² değeri bağımsız değişkenlerin bağımlı değişkeni açıklama gücünü göstermektedir. Modelde seçtiğimiz bağımsız değişkenler küreselleşme endeksi bağımlı değişkenini %82 gibi yüksek bir oranında açıklayabilmektedir. Model, %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak anlamlıdır (Prob.=0,00). Sermaye açıklığı (SGA) değişkeni ile gelir eşitsizliği arasındaki ilişki sonuçları %95 güven düzeyinde pozitif yönde ve istatistiksel olarak anlamlı çıkmıştır. Bulgular ülkelerin sermaye açıklığından meydana gelecek bir birimlik artışın gelir eşitsizliğinde 11 oranında bir artışa sebep olacağını göstermektedir.

Çalışmada küreselleşme (KOF) değişkeni ile gelir eşitsizliği arasındaki ilişki %95 güven düzeyinde negatif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı çıkmıştır. Küreselleşmede meydana gelecek bir birimlik artış gelir eşitsizliğini 0.59 oranında azaltmaktadır. Bu sonuç küreselleşmenin artışıyla gelir dağılımının olumlu etkileneyeceği hipotezini desteklemektedir. Modelde kontrol değişkeni olarak yer alan gayri safi yurtiçi hasıla (GDP) değişkeni ile gelir eşitsizliği arasındaki ilişki %90 güven düzeyinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı çıkmıştır. Gayri safi yurtiçi hasılda meydana gelecek %1'lik artış gelir eşitsizliğini 0.04 oranında arttırmaktadır. Modelde yer alan sabit değişkene ilişkin katsayının negatif fakat istatistiksel olarak anlamsız olduğuna ulaşılmıştır. Diğer değişkenler sıfırken gelir eşitsizliğindeki değişim -44.54 oranındadır.

Ayrıca Tablo 5'te modelde yer alan değişkenler arasındaki çoklu doğrusal bağlantı testinin sonucu VIF (varyans büyüme faktörü) sütununda gösterilmiştir. Yapılan analizde rakamlar 5 değerinden küçük olduğundan “çoklu doğrusal bağlantı vardır” şeklinde kurulan H_0 hipotezi reddedilerek değişkenler arasında çoklu doğrusal bağlantı sorununun olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

6. SONUÇ

Küreselleşme ile alakalı baskın bir görüşe göre ekonomik kalkınmada kilit rol oynadığı ve genel olarak daha kaliteli yaşam, hızlı ekonomik büyüme, kaynakların verimli kullanılması ve verimlilik artışı gibi birtakım durumların ekonomiye pozitif etkileri olacağı şeklindedir. Bir diğer görüşe göre ise küreselleşme artışının gelir dağılımını daha kötüye götüreceği ve yoksulluğu arttıracacağı şeklindedir. Araştırma sonucunda birinci görüşü destekler nitelikte ampirik kanıtlara ulaşılmıştır.

Araştırmanın sorunsalı, “Küreselleşmede meydana gelen artışın 2003-2013 yılları arasında G7 ülkelerinde kriz döneminin de etkisiyle gelir dağılımına nasıl bir etkisi olmuştur?” şeklindedir. Bu amaçla 2003-2013 yıllarını kapsayan çalışmada elde edilen yıllık veriler panel veri regresyon yöntemiyle tahmin edilmiştir. Araştırmada G7 ülkeleri için oluşturulan ekonometrik modeller %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Araştırma, seçilen değişkenlerin gelir eşitsizliğini açıklamada %82 oranında etkili olduğunu ortaya koymuştur. Araştırma modelinde seçilen değişkenlerden sabit değişken hariç tümünün anlamlı olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Ayrıca yapılan analizler araştırma modelinde yer alan değişkenler arasında çoklu doğrusal bağlantı sorunun olmadığını göstermektedir.

Sonuçlar küreselleşme ile gelir eşitsizliği arasındaki ilişkinin %95 güven düzeyinde negatif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı olduğunu ortaya koymaktadır. Buna göre küreselleşmede meydana gelecek bir birimlik artış gelir eşitsizliğini 0.59 oranında azaltacaktır. Bu sonuç küreselleşmedeki artışın gelir eşitsizliğini azaltacağı şeklindeki temel hipotezi desteklemektedir. Ayrıca bu sonuç, literatürdeki çalışmalarla paralellik göstermektedir (Rodrik, 1998; Milanoviç, 2005; Lucas, 2000; Acemoğlu ve Ventura, 2002; Bhagwati, 2004; Asteriou vd., 2014). Sermaye açıklığı değişkeni ile gelir eşitsizliği arasındaki ilişki %95 güven düzeyinde pozitif yönde ve istatistiksel olarak anlamlı çıkmıştır. Ampirik bulgular ülkelerin sermaye açıklığında meydana gelecek bir birimlik artışın gelir eşitsizliğinde 11 oranında bir artışa sebep olacağını göstermektedir. Araştırma modelinde kontrol değişkeni olarak yer alan gayri safi yurtiçi hâsıla değişkeni %90 güven düzeyinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı çıkmıştır. Bu sonuç örneklem dâhilindeki ülkelerin kişi başına düşen gelirinde meydana gelecek %1'lik artışın gelir eşitsizliğini 0.04 oranında arttıracığını ortaya koymaktadır. Analiz sonucunda küreselleşmenin alt açıklayıcıları olarak seçilen kontrol değişkenleri temel bağımsız değişkenin gösterdiği etkinin tersi yönünde etki gösterdiği görülmüştür. Buna göre kontrol değişkenlerindeki artış gelir eşitsizliğini olumsuz etkilemektedir. Bu sonuç sermayenin kriz dönemlerinde bir anda ülkeyi terk etmesiyle gelir dağılımının olumsuz etkileneyeceği şeklindeki görüşle açıklanabilir. Ayrıca bu sonuç çok yönlü bir küreselleşme verisiyle spesifik bir serbestleşme ve kişi başına gelir artışı verilerinin gelir eşitsizliği üzerinde farklı etkileri olduğunu gösterdiği söylenebilir.

Nihai olarak, ülkelerin insani kalkınma yatırımları ve sosyal güvenlik yanlısı yatırımları artırması küreselleşmeden en üst düzeyde faydalanmayı sağlar. Bu sebeple, küreselleşmeden elde edilecek faydayı artırmak için eğitim ve sosyal güvenlik sistemlerini düzenlemeli, toplumsal barış ve uzlaşmayı sağlayıcı politikalar uygulanmalıdır. Sonuç olarak, eğitim ve ayrımcılıkla mücadele politikaları, iyi tasarlanmış işgücü piyasası kurumları ve ilerici vergi ve transfer sistemleri gelir eşitsizliğini azaltabilir ve verimliliği artırabilir. Böyle bir düzeyde artan küreselleşmenin gelir eşitsizliğini azaltması beklenebilir.

KAYNAKÇA

- Acemoğlu, D., & Ventura J. (2002). The World Income Distribution, *Quarterly Journal of Economics*, 117(3):659-94.
- Acun, S. (2019). OECD Ülkelerinde Gelir Dağılımının Belirleyenleri, *Anemon Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 7(2): 217-224.
- Arellano, M. (1987). Practitioners' Corner: Computing robust standard errors for within groups estimators. *Oxford bulletin of Economics and Statistics*, 49(4):431-434.
- Asteriou, D., Dimelis, S. & Moudatsou, A. (2014). Globalization and income inequality: A panel data econometric approach for the EU27 countries. *Economic modelling*, 36:592-599.
- Baek, Inmee ve Shi, Qichao (2016). Impact of Economic Globalization on Income Inequality: Developed Economies vs. Emerging Economies. *Global Economy Journal*, 16(1):49-61.
- Balan, F., Torun, M., & Kilic, C. (2015). Globalization and Income Inequality in G7: A Bootstrap Panel Granger Causality Analysis. *International Journal of Economics and Finance*, 7(10):192.
- Baltagi, B. H. (2005). *Econometric Analysis Of Panel Data* (Third edition). England: John Wiley & Sons.
- Baines, D. (1999). *European Immigration since 1945*. London and Newyork: Longman.
- Bernanke, B. (2015). *Karar Alma Cesareti*. Scala Yayıncılık.
- Bergh, A., & Nilsson T. (2010). Do Liberalization and globalization increase income Inequality?. *European Journal of Political Economy*. 26(4), 488-505.
- Bhagwati, J. (2004). *In Defense of Globalization*. New York: Oxford University Press.
- Bilen, M. (2016). Küresel Servet Eşitsizliği: Piyasa ve Devlet Eksenli Çözümde İslam Ekonomisinin Konumu. *Türkiye İslam İktisadi Dergisi*, 1(3):17-25.
- Bottai, M. (2003). Confidence regions when the Fisher information is zero. *Biometrika*, 90(1):73-84.
- Breusch, T. S., & Pagan, A. R. (1979). A simple test for heteroscedasticity and random coefficient variation. *Econometrica: Journal of the Econometric Society*, 1287-1294.
- Brown, M. B., & Forsythe, A. B. (1974). The small sample behavior of some statistics which test the equality of several means. *Technometrics*, 16(1):129-132.
- Cornia, G., & Kiiski, S. (2001). Trends In Income Distribution In The Post-World War II Period (89). *World Institute For Development Economic Research (WIDER)*.
- Crafts, Nicholas (2004). Globalization and Economic Growth: A Historical Perspective. *The World Economy*, 27(1):45-58.
- Dreher, A., & Noel, G. (2006). Has Globalization Increased Inequality. *Working Papers*, Swiss Institute for Business Cycle Research.

- Durbin, J., & Watson, G. S. (1971). Testing for serial correlation in least squares regression. III. *Biometrika*, 58(1):1-19.
- Eren, M.V. & Çütçü, İ. (2018). Küreselleşmenin Ekonomik Büyümeye Etkisi: Türkiye Üzerine Ekonometrik Bir Analiz. *Siyaset, Ekonomi ve Yönetim Araştırmaları Dergisi*, 6(1):47-61
- Erkul, E. & Erkul F. (2019). Neoliberal Politika Çerçevesinde Türkiye ve Şili'ye İlişkin Gelir Dağılımı ve Yoksulluk İstatistiklerinin İncelenmesi. *Sosyoekonomi*, 27(39):11-38.
- Froot, K. A. (1989). Consistent covariance matrix estimation with cross-sectional dependence and heteroskedasticity in financial data. *Journal of Financial and Quantitative Analysis*, 24(3): 333-355.
- Galbraith, J. K. & Halbach, B. (2016). A Comparison of Top Income Shares and Global Inequality Datasets. The University of Texas Inequality Project, Working Paper, No: 73.
- Grossman, G. M., & Hansberg, E. E. (2008), "Trading Tasks: A Simple Theory of Off Shoring", *The American Economic Review*, 99:1978-97.
- Hausman, J. A. (1978). Specification tests in econometrics. *Econometrica: Journal of the econometric society*, 1251-1271.
- Heshmati, A. (2004). The Relationship between Income Inequality, Poverty and Globalization. United Nation University. Research Paper No: 2005/37.
- İncekara, A., & Savrul, M. (2015). Küreselleşme Ekonomik Entegrasyonlar ve Türkiye. İstanbul: İktisadi Araştırmalar Vakfı.
- Karabıyık, C., & Dilber, İ. (2016). Gelir Eşitsizliği ve Doğrudan Yabancı Sermaye Yatırımları İlişkisi: Panel Veri Analizi. *Journal of Yasar University* 11(44):316-325.
- Keynes, John Maynard, (1936). *The General Theory of Employment, Interest And Money*, 7th ed. London: Macmillan, 1967. (Orijinal ed. 1936.).
- Kónya, L. (2006). Exports and growth: Granger causality analysis on OECD countries with a panel data approach. *Economic Modelling*, 23(6):978-992.
- Kratou, H., & Goaid, M. (2016). How Can Globalization Affect Income Distribution? Evidence from Developing Countries. *The International Trade Journal*, 30(2):1-27.
- Kuznets, S. (1955). Economic Growth and Income Inequality. *American Economic Review*, 45(1): 1-28.
- Levene, H. (1960). "Robust tests for equality of variances" In: *Contributions to probability and statistics: essays in honor of Harold Hotelling*. Stanford University Press, Palo Alto, p:278-292.
- Lucas, R. (2000). Some Macroeconomics for the 21st Century. *The Journal of Economic Perspectives*, 14(1):159-168.
- Merican, Y., Yusop, Z., Noor, Z., & Hook, L. (2007). Foreign Direct Investment and the Pollution in Five ASEAN Nations. Kuala Lumpur: Department of Economics, Faculty of Economics and Management, Universiti Putra Malaysia.
- Milanoviç, B. (2005). Can We Discern The Effect of Globalization on Income Distribution? Evidence From Household Surveys Alone. *The World Bank Review* (19):21-44.
- OECD (2002). *Manual on Statistics of International Trade in Services*, Eurostat, IMF, OECD, UN, UNCTAD, WTO. Annex II, Glossary. Viewed 12rd October 2019, <https://stats.oecd.org/glossary/detail.asp?ID=1121#targetText=Advanced%20Filter,%2C%20corporations%2C%20technology%20and%20industries>.

- Özer, A. M. (2012). Türkiye'de Sermaye Hareketlerinin Gelişimi ve Yatırım-Tasarruf Üzerine Etkileri . Konya: Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Öztürk, E. & Oktar, S. (2017). Kalkınma Gelir Eşitsizliği İlişkisi: Türkiye Örneği, Akademik Hassasiyetler, 4(8): 101-123
- Quah, Danny T. (2002). One Third of the World's Growth and Inequality. Journal of Economic Growth, 2:27-59.
- Rodrik, D. (1998). Who needs capital account convertibility? Princeton Essays in International Finance, 55-65.
- Rogers, W. (1993). Regression standard errors in clustered samples. Stata technical bulletin, (13):19-23.
- Solt, F. (2016). The standardized World Income Inequality database. Social Science Quarterly, 97(5):1267-1281.
- Stiglitz, J. E. (2012). Eşitsizliğin Bedeli: Bugünün Bölünmüş Toplumunu Geleceğimizi Nasıl Tehlikeye Atıyor?. İletişim Yayınları.
- Yerdelen Tatoğlu, F. (2013). Panel Veri Ekonometrisi: Stata Uygulamalı (2. Baskı). İstanbul: Beta Yayınları.

EXTENDED ABSTRACT

EFFECT OF GLOBALIZATION ON INCOME INEQUALITY: PANEL DATA ANALYSIS OF G7 COUNTRIES

Background:

The concept of I in terms of its definition and results is one of the most discussed topics in the field of social sciences. With the rapidly developing technology since 1980, the concept of globalization has gained importance and the debate about the role of globalization in income distribution has increased. At this point, it becomes important to examine the impact of globalization on income distribution, especially in emerging market economies. Therefore, this study investigates the impact of a particular sample area, G7 country group.

When the studies in the literature are examined, it is seen that the studies investigating the effect of globalization and liberalization data on income inequality are relatively low compared to other studies. This study differs from other studies in terms of measuring the effect of globalization index, liberalization index and per capita GDP data together on globalization. In addition, the results of the study are important and unique in terms of G7 countries sample area and panel data analysis method. The results of the study support the literature that globalization positively affects income inequality.

Research Purpose:

The aim of this study is to analyse the effect of globalization on income inequality by using panel data analysis method in 2003-2013 in G7 countries.

Methodology:

The sample of the study consists of Germany, France, Italy, United Kingdom, USA, Canada and Japan which are defined as G7. However, it was excluded from the analysis due to lack of Japanese data. The fact that G7

countries are in the status of socio-economically developed countries has been seen as a suitable sampling area to test the research hypothesis.

In this study, the effect of globalization on income inequality in G7 countries was analyzed by panel data analysis method. Panel data analysis can do this analysis alone by minimizing the problem of multiple linear connections and is therefore preferred.

The dependent variable of the research model is GINI Coefficient of Income Inequality. The independent variables were KOF (Swiss Economic Institute Globalization Index), SGA (Capital Gap IMF Index) and GDP (GDP Per Capita). The research data covers the period between 2003 and 2013 in order to determine the impact during the crisis period. In the model, SGA and GDP were added as control variables.

Findings:

After the preliminary analysis in the research, the unit effect and time effect test was performed for panel data. The F test, Breusch-Pagan LM test, Maximum Likelihood (LR) test and Score test were used to test the time effect of the countries in the sample and it was concluded that there was no time effect. The same tests were performed for the presence of the unit effect and it was concluded that the unit effect exists. In the analysis, Hausman test was performed for the most appropriate estimator selection under the presence of unit effect. Based on this result, the effect of independent variables of the countries in the sample on the dependent variable is explained with the results of random effects test.

In the continuation of the analysis, various tests were performed for the presence of autocorrelation, heteroscedasticity and correlation between units. Due to the presence of autocorrelation, the model was corrected with Driscoll-Kraay standard errors estimator. Panel data regression analysis was performed by selecting the appropriate estimator for the necessary corrections.

Conclusions:

In the research, econometric models for G7 countries were found to be statistically significant at 95% confidence level. The research revealed that the selected variables were 82% effective in explaining income inequality. When the findings are examined, it is seen that all variables except the constant in the model are significant. In addition, the analysis shows that there is no multiple linear connection problem between the variables in the research model. When the results were analysed, the globalization (KOF) independent variable in the model was found to be 95% confidence level and statistically significant. Capital deficit (SGA), which is a control variable in the model, was found to be significant at 95% confidence level. Another control variable, GDP per capita, was found to be statistically significant at 90% confidence level.

The results show that the relationship between globalization and income inequality is negative and statistically significant at 95% confidence level. Accordingly, a one-unit increase in globalization will reduce income inequality by 0.59. This result supports the basic hypothesis that the increase in globalization will reduce income inequality.